

dette. — For saa vidt man fra det høje Tings Side skulde ønske at udvide den Bemyndigelse, som er givet Ministeren ved Lovforslagets § 1, til ogsaa at omfatte et fysiologisk Laboratorium, kan jeg selvfølgelig ikke have noget derimod. Jeg tror ganske vist, at som Forholdene nu foreligge, vil det være tilstrækkeligt at Bemyndigelsen affattes som i Lovforslaget sket, men jeg maa naturligvis erkende, at det kunde tænkes, at Forholdene udviklede sig saaledes, at der opstod nye Undersøgellesmaader, som det Laboratorium, der nu har Undersøgelserne, af en eller anden Grund mente ikke at kunne indlade sig paa, og at der da kunde blive Spørgsmaal om at gaa til et andet Laboratorium. Nogen Nødvendighed for en saadan Ændring tror jeg, som sagt, ikke, der er, men paa den anden Side vil en saadan jo ikke kunne gøre Skade, men muligvis i et givet Tilfælde være til Gavn, og jeg skal derfor, hvis et Ændringsforslag i den Retning maatte fremkomme, ikke have noget som helst at indvende derimod.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Fuldmyndighedsbevillinger til Kvinder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 759).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Endelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved Lægdsvæsenet i de Distrikter, der i Henhold til Lovene Nr. 50, 51 og 52 af 3. April 1900 ere indlemmede under Kjø-

benhavn, henlægges under Chefen for 1ste Udskrivningskreds som Lægdsforstander.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 761—62).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Høst: Ved Lovene af 3. April 1900 blev det bestemt, at der med Hensyn til Lægds- og Sessionsvæsenet i de indlemmede Distrikter skulde forholdes efter de hidtil gældende Regler. Det har imidlertid vist sig at være en meget uheldig Ordning, der har medført ikke faa Ulemper, at de paagældende Lægder saaledes hører ind under Københavns By, medens Lægdsforstanderne vedblivende ere de samme som tidligere, navnlig Birkedommerne ude omkring paa Landet. Jeg skal f. Eks. pege paa, at hver Gang værnepligtige skulde tiltales efter Værnepligtsloven, maa det ske gennem Københavns Kriminal- og Politiret, idet det ikke mere saaledes som tidligere kan ske igennem Birket. Men hertil kommer en anden Ting, nemlig, at det — i ethvert Tilfælde for Valbydistriktets Vedkommende — har vist sig umuligt at finde nogen, som er villig til at overtage Lægdsmandsbestillingen. Vi have haft en Lægdsmand, der har udført sit Arbejde ganske udmærket, men har nu virket i mange Aar, og da Arbejdet er taget betydeligt til, efter at Valby er indlemmet i København, er det kun naturligt, at han gerne har villet søge sin Afsked som Lægdsmand. Nu er Forholdet imidlertid det, at medens Hvervet som Lægdsmand i Landsognene vistnok er borgerligt Ombud, som man ligefrem kan paalægge vedkommende, er det ikke Tilfældet i Købstæderne og i København, og da Valbydistriktet jo hører under København, kan man næppe paalægge nogen Mand i Valby som borgerligt Ombud at være Lægdsmand, ganske afset fra, at der hører visse Evner dertil, som ikke enhver er i Besiddelse af. Jeg skal ikke nærmere udvikle de Ulemper, som den førnævnte Bestemmelse i Indlemmelsesloven har medført. Jeg tror, at det fortjener almindelig Anerkendelse, at den ærede Justitsminister ved dette lille Lovforslag har søgt at raade Bod paa dem. Jeg tror ogsaa, at Formaalet derved vil opnaas og skal derfor anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.